

Finansministeren (Lykketoft):

Jeg er helt sikker på, at det virker trættende på nogle, men jeg er nødt til igen at korrigere, hvad hr. Fogh Rasmussen siger.

Til det dér med, at jeg ikke skulle have noget medansvar for kommunernes økonomi, vil jeg sige, at jeg er helt sikker på, at hvis den kommunale økonomi kommer ud af styr næste år, så er den første, der kommer op på denne tallerstol og klandrer mig og regeringen for, at det er sket, hr. Fogh Rasmussen. Det er jeg fuldstændig overbevist om.

Selvfølgelig har den til enhver tid siddende regering da et betydeligt medansvar for, at den kommunale økonomi udvikler sig på en måde, der er sammenhængende med den økonomiske politik, regeringen har lagt, og det er også det, der har kendetegnet de aftaler, vi lavede sidste år for indeværende år, og det er det, der vil kendetegne de aftaler, som jeg håber at indenrigsministeren og økonomiministerens og jeg og andre kolleger kan lægge sidste hånd på i løbet af de kommende 2-3 uger.

Så er det rigtigt som fremhævet, at der er en række engangsindtægter i 1994. Det er det, der gør, at vi f.eks. i forhold til, hvad vi selv troede muligt for et år siden, da vi fremlagde udspillet »Ny kurs mod bedre tider«, nu kan sige, at vi forventer et underskud i indeværende år, der er 4 mia. kr. lavere. Der er intet af det, denne regering har forudset og har lovet, som ikke er opfyldt og ikke er overopfyldt med hensyn til styr på økonomien.

Noget af det, der egentlig er allermest ærgerligt, er, at nogle nu prøver at tage den internationale tumult, der er omkring renten, til indtægt for, at der skulle være problemer med dansk økonomisk politik. Så er det da i hvert fald værd at notere sig, at på det tidspunkt, da kurserne på danske obligationer var allerhøjest omkring nytår, var udsigterne både for inflationen i dansk økonomi og for underskudet på de danske statsfinanser, de danske offentlige finanser, mindre positive, end de er i dag.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er stadig ikke tilfreds med de svar, hr. Frank Jensen giver på mit spørgsmål om det nationale kompromis.

Jeg kan forstå, at hr. Frank Jensen siger, at Socialdemokratiet står fast på det nationale kompromis. Javist, men jeg må så også forstå, at det er i den betydning, at det kun kan ændres, hvis der bliver ny folkeafstemning. Men lad mig spørge igen: Kan vi regne med, at Socialdemokratiet i det oplæg, som jeg kan forstå skal fremlægges nu, ikke vil forsøge at ændre på de danske undtagelser, altså på en ophævelse af undtagelserne ikke bliver et tema ved en eventuel folkeafstemning i 1996?

Det er det spørgsmål, der er det interessante. Det er jo ikke det formalistiske spørgsmål om, hvorvidt der skal være en folkeafstemning eller ej. Det ved vi jo godt at der skal være. Men spørgsmålet er: Kan vi regne med, at Socialdemokratiet står ved, at der er tale om en ny og langsigtet dansk EF-politik, og at man derfor ikke vil forsøge at ændre undtagelserne i 1996?

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Den beskrivelse, udenrigsministeren her har givet af Danmarks forhold til den europæiske virkelighed, siger noget helt andet end det, man hører i resten af Europa, når man bevæger sig rundt og prøver at høre, hvad det er, der sker, og hvordan man egentlig opfatter Danmarks placering dér i dag. Det tager jeg som et udtryk for, at regeringen på disse punkter har valgt at stikke hovedet i busken, og man fornemmer jo hvorfor, når man hører ordstriden med SF, som man så frygtelig gerne vil tækkes med henblik på et fremtidigt regeringssamarbejde, og hvor man så står imellem hensynet til et SF, der kræver, at vi fortsat skal lukke øjnene for verden omkring os, og så egen ulyst til at beskæftige sig med vanskelige emner.

Udenrigsministeren sagde: Jamen Danmark er fuldgældigt medlem af EU og af NATO; vi er sandelig i første division. Dér overser udenrigsministeren jo helt, at vi har pålagt os selv nogle begrænsninger, som kun vi selv kan ophæve.

Når jeg brugte udtrykket fjerde division – uden at sige, hvad vi var af fjerde division! – så er det, fordi der eksisterer en første division, når vi taler om europæisk sikkerhedspolitik, som består af de NATO-lande, der samtidig er medlemmer af Vestunionen. Det er første division.